

Pénteken reggel meghalt dr. Szendrey Jenő.

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi városban a tornyának árbcára ismét felreptült a gyászlobogó, ismét gyásza van a városnak: fiatalon, erejének és munkakedvének teljében meghalt a város egyik legrobusztusabb főtitkárja, dr. Szendrey Jenő tanácsnok. A városháza halálának hírére valóságos gyászhárvá vált, a folyosók elcsendesedtek, a tisztviselők kezében a megdöbbenés megállította a tollat, a szemek látását könnyek homályosították el. Szendrey Jenőnek nem volt ellensége ebben a városban. Előrekeny modorú, baráti jó szívű szerette, tisztelte mindenki. Példaképe volt a lelkiismeretes, jó tisztviselőnek, aki tudja, érzi, hogy ő van a polgármesteri, a város minden rendi és rangú lakosságáért, nem pedig megfordítva, ahogyan sok akarnok képzele.

A szomorú hír ezért döbbenetelt meg mindenkit ebben a városban, aki csak ismerie a város legfiatalabb tanácsnokát és aki aggodalommal leste a klinikai bejegyzés mellől kiszivárgó híreket. Ezek a hírek nagyon megcsalták mindenkit, hiszen néhány órával halála előtt még arról szóltak, hogy szerencsésen kiállta a súlyos operáció nyomán látszólag veszedelmes krízist, láza rohamosan csökken, élvekedve és életreje szemlélőként visszatér. A váratlanul bekövetkezett katasztrófa híre ezért keltett olyan általános megdöbbenést.

Betegsége, utolsó órái.

Szendrey Jenő, mint ismeretes, nagyon súlyos operáción ment keresztül néhány nappal ezelőtt. Dr. Vádkovics Kálmán egyetemi tanár operálta meg a sebészeti klinikán és csak operáció közben derült ki, hogy sokkal súlyosabb a betegsége, mint ahogyan azt gondolták. Gyomorlaggyulladás volt, a legrikábban előforduló betegségek egyike.

— De azért az operáció — amint mondani szokták — sikerült, a beteg nem a műasztalon halt meg, hanem túlélt néhány nappal a súlyos műélet. Vádkovics professzor az operáció után úgy nyilatkozott, hogy a beteg állapota nagyon komoly, nagyon valóságos, de azért van remény. Ha nem következnek be váratlan komplikációk, akkor néhány héten belül gyökeresen gyógyulhat el a klinikán. A nagybeleg az operáció utáni napon tényleg visszanyerte eszméletét, láza is csökkent néhány tizedfokkal, harmadnap állapota még inkább javult, úgy, hogy már tejet is ihatott és a táplálékot elbírta megemészteni. Hozzátartozói, felesége, öccse, vitéz Szendrey László és apja, Bába Imre, kik állandóan mellette tartózkodtak, egyre jobban hittek felépülésében. A négy napos krízis utolsó napján váratlanul mégis bekövetkeztek a komplikációk. A beteg percről-percre erőlenebbé vált, láza ismét f. koródott, az éjszakai órákban eszméletét is elvesztette és reggel néhány perccel kilenc óra után, anélkül, hogy eszméletét visszanyerte volna, kiszenvedett.

Az orvosok tehetetlenül álltak mellette, a tudomány nem menthette meg többé az életnek. Felesége, amikor megtudta a katasztrófát, dőltan esett össze a halott mellett.

Rendkívüli tanácsülés.

Apja, Bába Imre a szomorú hírt azonnal közölte telefonon a polgármesterrel, aki rendkívüli ülésre hívta össze a tanács tagjait. A rendkívüli ülésen sokogva jelentette be a tanácsnak Szendrey Jenő halálát és nem volt a tanácsnak olyan tagja, aki a hihetetlenül hangzó híre vissza tudta volna tartani könnyeit. Percekig döbbenetes némaság töltötte be a tanács-termet. A tanács aztán elhatározta, hogy Szendrey tanácsnokot a város halottjának tekintik, gyászjelentést ad ki elhunytáról, felvonatja a városházára a gyászlobogót és szombaton délelőtti testületileg kondoleál a családnak. Temetésén, amely értesítésünk szerint vasárnap délután félnégy órakor lesz, a város egész tisztviselői kara megjelenik. A ravatal mellett, amelyet a városháza előtt állítanak fel, a jegyzői kar tagjai állnak fátylas örséget. A polgármester tartja a koporsó mellett a gyászbeszédet és a ravatalra helyezi a város hatóságának és közönségének koszorúját.

Szentmise-áldozat szombaton délelőtti 11 órakor lesz a Szendrey Jenő lelkiútjára.

Amikor a városháza tornyára tíz óra előtt néhány perccel felvonatják a fekete zászlót és megkondul a városháza harangja, mindenki tudja, hogy Szendrey Jenő halott. A tragikus hír fuldolóként terjed el a városban és mindennél nagyobb, mély részvétet kelt.

Pályája.

Dr. Szendrey Jenő szépen indult karrierjét de rékban roppantotta össze korai halála. Fiatalon, alig huszonegy éves korában került ideiglenes napidijasként a városhoz. Mint városi tisztviselő tette le előbb az államtudományi, majd a jogtudományi doktorátust és már 1912 október elsején másodosztályú aljegyzővé választotta a közgyűlés, amely 1914 áprilisában újból megválasztotta ugyanerre az állásra. Aztán kiért a háború. Az általános mozgósítás őt is hadba szólította, mint tartalékos katonát vonult be a negyvenhatosokhoz és az első közt volt, akik a szerb frontra vonultak. Az egész háborút végig katonáskodta, megjárta az orosz és olasz front rettenetes poklát is. Súlyos sebet nem kapott soha és sokan irigyelték szerencsáját, amikor az összeomlás után laiszólag egészségesen löhadnagyként leszerelt és jelentkezett ismét szolgálataira a szegedi városházán. Külső sebet nem kapott a háborúban, de a négy és fél éves pokol elkésett hősi halottja ő is. Súlyos belső betegségeket szerzett a háborúban, amelyek lassan rombolták le életerős, fiatal szervezetét. Állandóan reuma gyötörte és lappangó gyomorbaja sorvasztotta.

A béke, a nyugodt élet valahogyan elnyomta ezeket a betegségeket. Erősnek, egészségesnek hitte magát, amikor közvetlen fájdalmat nem érzett. A háború után a polgármesteri hivatal élére került mint helyettes első osztályú aljegyző. Udvarias modora, előzékenysége, szerénysége és szorgalma miatt mindenki megszerette. 1921 júliusában tiszteletbeli tanácsnokká nevezte ki a főispán és 1922 november elsején tanácsnokká választotta meg a közgyűlés.

Mint tanácsnok az előjárósági ügyosztály élére került, ahol hónapokig helyettesítette az ideiglenes...

Csütörtökön újabb borrazsiát tartottak Szegeden.

Már csak két helyen találtak hamisított bort.

(A Délmagyarország munkatársától.) Mint ismeretes, a földmívelési minisztérium mellé beosztott országos vegyvizsgálóhivatal a szegedi rendőrséggel karöltve borellenőrző rajzlatokat tartott. Az illetékes hatóságokhoz beérkezett panaszok szerint ugyanis a kimérésre kerülő szeszestitalokat a szegedi bormérők közül többen oly nagymértékben hamisítják, hogy ezáltal a fogyasztókat nagymértékű károsodás éri.

Az első borrazsiák eredménye igazolta a feltevéseket. Hatvan szegedi és tanyai bormérőit érték borhamisításon. A hamisítók felett első fokon a bírósági bíróság ítélkezett. A bíróság legnagyobb részben pénzbüntetéseket szabott ki, míg régebben oly nagy volt a hamisítás, hogy a hamisító bormérőket elzárásra ítélték.

Felebbzések folytán másodfokon a kerületi főkapitányság, harmadfokon pedig a belügyminiszter ítélkezett a borhamisítók felett. Az ítéletek ma már legnagyobb részét jogerőre emelkedtek és érdekes, hogy a belügyminiszter a pénzbüntetéses ítéletek közül többet elzárásra változtatott át, hogy ezzel is megrettentsék a borhamisítókat. A jogerős ítéletek a bírói fórumok után a pénzügyigazgatóság elé kerülnek,

sen nyugdíjazott Gád Endre kultúratanácsnokot is. Az elmúlt évben őt is kiküldte a tanács Párisba a városok nemzetközi kongresszusára, ahonnan igen értékes tapasztalatokkal tért vissza és ezeket a tapasztalatokat jól tudta érvényesíteni pályáján. A polgármester őt bízta meg a háború alatt lerongyolódott városi széképületek helyreállításával, illetve rendbekerítésével és Szendrey Jenő ezt a megbízatását nagyon szépen, izlésesen teljesítette is. A tíz háborús esztendő kopással, rongyos teljessé elhűntek a városházáról.

Szendrey Jenő rendkívül sokat dolgozott, de munkájából nem csinált magának reklámot. Elkészítette a városi zálogház szabályrendeletét, az autókusz-szabályrendeletét, ő intézte az egyetemi kiskajátítások komplikált és hátadatlan ügyét. Állandóan utazott, mert a tanács mindenhova őt küldte ki, ahol reprezentálnia kellett a várost.

Nagy elfoglaltsága megakadályozta abban, hogy magával is törődjön. Elhanyagolta egészségét, csak akkor fordult már orvoshoz, amikor érezte, hogy nagyon komolyra vált a betegsége: alig néhány héttel ezelőtt.

A filharmónikusok részvétele.

A Szegedi Filharmónikus Egylet igazgatósága Szendrey Jenő halálának hírére rendkívüli igazgatósági ülést hívott össze, amelyen elhatározta, hogy szereltek elnöke emlékének a 14-én megtartandó egyetemi hangversenyen gyásznappelel áldoz. A gyásznappelel az emlékbeszédet dr. Fischer Marcel egyetemi igazgató tartja, utána pedig a zenekar Grieg Ázse halálát és Erkel Hunyadi Lászlójából a gyászinduló játsza el. A temetésen dr. Belle Ferenc főtitkár mond beszédet. Az egyetemet elnökének ravatalára koszorút helyez és zenekarával a requiemen részvesz.

ahol az italmérési jog sorsa felett döntenek.

A pénzügyigazgatóság ugyanis az elzárásos büntetések esetében az italmérési jogot is megvonja a borhamisító vendéglőstől, míg a pénzbüntetéses ítéleteknél mérlegelés tárgyává teszi az italmérési jog további engedélyezését. Így megtörténhet, hogy az öt-hat bormérőtől minden körülmények között megvonják az italmérési jogot, míg 50-60 bormérő sorsa még bizonytalan, mert ez esetekben a pénzügyigazgatóság esetenként bírálja el az italmérési engedélyek sorsát.

A legutolsó borrazsiát óta több hónap felett el. Csütörtökön, amikor dr. Papp Elemér fővegyész ismét Szegedre érkezett a rendőrség asszisztálás mellett harminc bormérőnél tartott meglesztéses vizsgálatot. Az eredmény az első razziához viszonyítva kiválóan mondható. Csak két helyen találtak hamisított bort, közülük egy olyan bormérőnél, akit már egyszer megbüntettek borhamisítás miatt.

Értesülésünk szerint a borrazsiákat megismélik és a fővegyész meg van arról győződve, hogy a legközelebbi vizsgálat alkalmával Szegeden már nem talál vízzel kevert bort.

Léderer Gusztávot kivégezték.

„Alázatosan jelentem . . .” — mondotta Léderer az akasztófa alatt.

Budapest, november 12. Pénteken reggel, a ködös, őszi időben felakasztották Léderer Gusztávot. Két esztendő telt el a Tölgyfa-uccai bestialis óta. A kivégzés iránt példátlan érdekfűzés mutatkozott. Léderer Gusztáv utolsó huszonegy óráját aránylag nyugodtan töltötte el a siralomházban. Este tíz óráig tartózkodott a siralomházát átalakított cellában a pap. Léderer buzgón imádkozott, egész éjszaka egy perccig sem aludt. Enni sem kívánt. Folytonosan feleségét kívánta látni, állandóan feleségéről beszélt, miután imáit befejezte.

Ma reggel már nyolc óra előtt hatalmas tömeg lepte el a hadbírószá Magit-köruti épületének környékét. Mindenki belépőjegyet akart az akasztáshoz, felűnő volt, hogy elegánsan öltözött uriaszonyok is nagyszámmal jelentkeztek belépőjegyért, de őket nem bocsátották be.

Kilenc óra előtt néhány perccel jelent meg a kivégzés színhelyén Gold Károly állami ítélet-

végrehajtó segédjével. Gold Károly fekete kis bőriáskájából gyorsan előszedte az ítélet végrehajtásához szükséges rekvizitumokat. Előkerült a tásztából a kétféle, a kendő.

Kilenc óra két perccor jelenik meg a fogházudvaron dr. Apáthy Jenő hadbíró, dr. Juhász István ezredes hadbíró ügyész és a jegyzőkönyvvezetők kíséretében. Felűnik az udvar hátsó részében egy szakasz jegyzőes katonák, akik között halad köztisztviselő ruhában, egyszerű sötétzöld ruhában, hajadonfővel Léderer Gusztáv. Lassú léptekkel haladnak a katonák a kivégzés színhelyére. Léderer Gusztáv most szembefordul a bíróság tagjaival, egyik tisztihelyettes pedig, aki a szakaszi vezető, lezses vigyázás-állásban jelenik Apáthy ezredesnek:

— Ezredes urnak jelentem alázsan, hogy az elítélteket elővezettük.

Apáthy némán bólint, majd fennhangon jel-

Városi zálogház Szeged, Csekonics ucca 2,

Tóth Péter fűszerüzlet mellett, különbejárat a Kiss uccai kapun az udvarba,

megnyílik november 15-én, hétfőn reggel.

Kölcsönt nyújt: arany-ezüstre, ékszerekre, árukra s mindennemű ingóságra